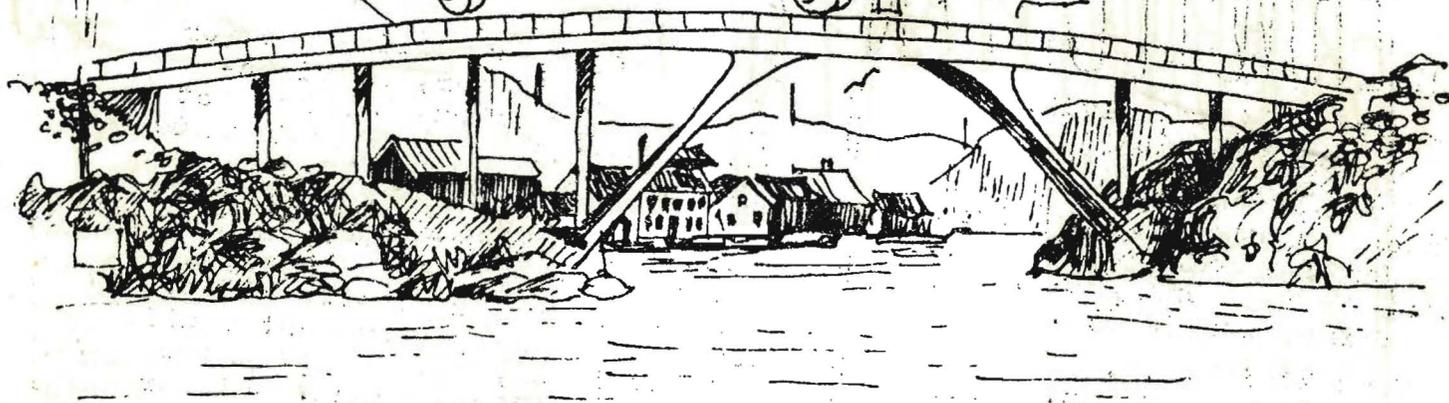

Ragnhild

TARSEN

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2.

VÅREN 1973.

15. ÅRG.

SOMMERLØFTER.

Det ligger et blekblått løfte i luften
om sommeren som snart er her.
Selv om vi ennå savner duften
av utsprungne løvrike trær.
Men knoppene sprenges nå, en etter en,
og småfugler jubler fra syngende gren.
Snart kommer som'ten igjen.

Den kommer en dag med sønnvinden.
Den kommer så sant og visst.
Den kommer med solgull til bjørken og linden,
og pynt til hver busk og kvist.
Den kommer med fjellbekkens fossende brus.
Den kommer med skogenes syngende sus.
Den kommer - og bor i ditt hus.

Den kommer som listende tyv om natten.
Den snyger så stilt på tå.
Og pluts'lig en dag bor som'ren på knatten
som nyss lå der grø og grå.
Og sommeren brøyter og baner seg vei.
Fra dal og fra li, fra hav og fra hei
kommer sommeren - til deg og til meg ...

K. G.

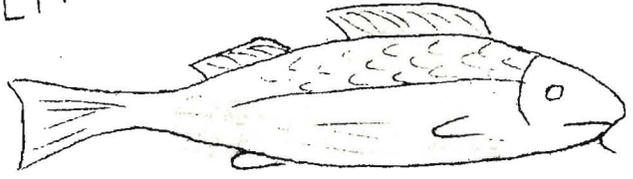
SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Ålvik.
Tel. 68611.

I redaksjonen:
Håkon Karlsen, Georg Valvick
og Norvald Jonssen.
Adr. 4515 Skjernøysund.
Postgirokonto 42 536.

Kontakt i U.S.A.
Christoffer Jacobsen.
Adr. 62 Malden Ave.
Lynbrook N.Y. 11563.
Tel. 516-599-9292.
Abonnementspris pr. år kr. 6.-
U.S.A. \$ 1.25.

LITT FISKEPRAT

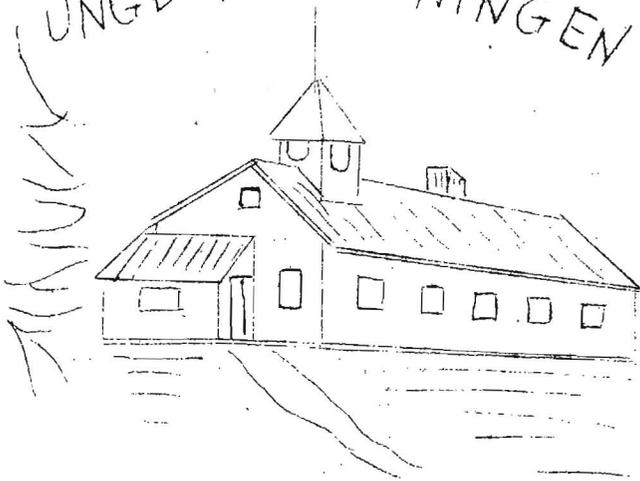
Så er det fiskerimeldingene for de siste 3 måneder, og vi begynner med torsken. Den har det vært atskillig mindre av i vinter enn de siste to årene. Men noen har jo fått en del, da værforholdene har vært uvanlig gode. Men en stor plage er paltosken (krabben) som har krypt og tusta seg inn i garna og er mest umulig å få ut igjen, og for det andre eter den istykker garna. Det ser ut som den tiltar for hvert år, men på vinterårstiden er den bare full av vann og ingenting å ete. Seien er her fremdeles, både på garn og rigle eller dorg, og med bra fangster. Størrelsen er også bra, fra ca. 5 kg. til 1,500 kg. Riktig fin og god å koke suppe på.

17. MAI.

17. mai var en av de fineste på mange år. Årets første sommerdag med utsprunget bjørkeløv og cik, osp og raun ikke langt etter, en fantastisk natur. Toget startet i Valvika kl. 1/2 1 og en god del barn og voksne hadde møtt opp. Så gikk vi den gamle veien fra Dyrstad til Skjernøysund, hvor det er så vakkert og fredelig med lite trafikk. Første hvilepause var ved Dyrstad skolehus og neste i Juvika, og toget økte i størrelse etter hvert. Da vi kom langs Bergstøfjellene var det vannskioppvisning av Martin Berge. Han stod på vannski etter en plastbåt med et stort norsk flagg vaiende fra en stang på ryggen. De tre første turene gikk det fint, men fjerde gangen ble svingen for krapp og han gikk i sjøen. Et artig syn å se da han lå og plaska i vannet med det norske flagget vaiende over hodet. Ja, her kan man nok si "...han gikk ned med flagget til tops".

Vi møts kom også bra med sild med fangster fra noen sneis og opp til 200 - 300 kg. pr. båt enkelte dager. Det var fin fjordsild og prisen var vel 2 kr. pr. kg. Noen har også ute hummerteiner og får 4-5 stk. til dagen. Fangstene er jo ikke så store, men prisen er høy, over 40 kr. pr. kg. med etterskudd, og da skal det ikke mange til før det blir penger i pungen. Slopsinga etter blega (ørreten) tok til 1. mai, og flere lag har vært ute og fått gode fangster, 38 stk. er rekorden på en kveld, og det har vært fin-fine blegger. Også de som har garn ute har fått en del. Nå venter vi bare på makrellen og laksen. Den første drivgarnsmakrellen er tatt 4-5 timer ute av land, men når sommeren kommer blir den måk å få på rigle utenfor her, og velkommen skal den være. Ingenting smaker ved bedre enn stekt makrell og rabarbrasuppe.

YNGDOMSFØRENINGEN

Så er vinteren lagt bak oss og våren står nå i full prakt. Det er gildt å se. Allerede i slutten av april sto bjørkene grønne. Her i foreningen er det full aktivitet, kanskje noe enn før. Om det heller har vært vanskelig med møtevirksomhet, grunnet opp-pussingen, har dagnadsarbeidet gått aldeles glimrende. Det har stått folk der så og si hver eneste kveld siden arbeidet tok til i begynnelsen av februar. Og nå står storesalen ferdig med helt fornyet utseende. Det er slik at en har nesten vanskelig for å kjenne seg igjen. Hele salen er isolert og kledd med gipsplater i tak og vegger. Alterpartiet har fått et trian opp, så det kommer bedre fram. Korbuen er tatt litt inn i bredden og hevet en del slik at den får en noe bedre form. Alterpartiet er kledd med et rødt teppe samt en bred rød løper ned til lillesalen. Galleriet er delt langs etter med en skillevegg, slik at der blir et lite rom utforbi som kan benyttes til mindre sammenkomster, men som forelsbig også må gjøre nytte som garderobe. Alle vinduer i store- og lillesalen er blitt dobbelte og på kjøkkenet er det kommet opp ekstra skap og hyller. Den elektriske installasjon er lagt inn på nytt og er skjult i veggen. Lysekronene er opphengt i svart kjetting. Og så er alt malt i utvalgte farger

fra talerstol til døppefont. Gulvet er belagt med plater og et linoliumsbelegg som går i en brunaktig farge. Nye gardiner er gitt av Vesterøyas kvinneforening. Langs begge langveggene er det satt opp en panel 1 1/2 m fra gulvet.

Vi har i skrivende stund ikke samlet oversikt over utgiftene, da alle regninger ennå ikke er kommet inn. Det blir ganske store uttellingar, men vi har også gleda over å ha mottatt store gaver. Det ble delt ut offerposer på hele sja og resultatet var storeslått, ca. kr. 16.000. I tillegg til dette er det kommet inn gaver på vel 12.000.

Nå gjenstår det å male hele huset utvendig og sette opp gjerde rundt lagen.

Som forståelig har møtevirksomheten da det har vært vanskelig å bruke lillesal og kjøkken mens det ble arbeidet i storesalen. Men noen lørdags- og søndagsmøter har det vært holdt i og til og med en kosekveld. En del guøstjenester har det også vært i lillesalen og da har det vært holdt fult, til og med i kjøkkenet. En skitur til Åsrol i mars måtte avlyses grunnet manglende tilslutning. Det var nok holdt at det var så lite snø i delene. Men nå kan virksomheten ta til for fult, og det er godt å være her i denne nyoppussede salen.

Så står sommeren for døren, og vårt ønske er at kapellet må bli godt benyttet. Og nå Guds ord gi signing og god vekst.

NYE REKORDER?

Vi har lagt vinterhalvåret bak oss, en vinter som har vært ligebet på en tidlig vår. Minus 4 1/2 gr. er laveste temperatur som er målt på sja i vinter, og en ettermiddag med snø er det eneste hvite vi har sett.

Litt av en rekord, eller kan noen av leserne huske å ha opplevd maken?

Gjoken ble hørt flere steder på sja den 30. april. Er også det ny rekord?

ÅPNINGSFEST PÅ KAPELLET ETTER OPP-FUSSINGEN.

Så står storsalen ferdig og er klar til bruk. Åpningsfesten, som ble holdt lørdag 19. mai, bragte en fin glans over det hele. Mye folk var kommet opp i det vakre vårværet, både fra øya og byen. Til sammen var der ca. 140 stykker.

Spesielt innbudt var sokneprest Stensager, tidligere sokneprest Ousland, res.kap. Selvik, malermester Alf Kjar, bygningsmester Finn Tønnessen og domorganist Bjarne Siggedal, samtlige med fruer. Salen ser praktfull ut med alle de fargene den er malt med. Alt står godt sammen, og det virker varmt og lunt, og folk var fornøyd. Festen ble ledet av formannen i ungdomsforeningen Henry Abrahamson, som etter åpnings sangen "Store Gud vi lover deg" hilste fra 1. Johs. 4, 4-7 om Guds store kjærlighet til oss mennesker. Etter dette var det to sanger av Sangkameratene fra Mandal.

Deretter hadde Håkon Karlsen en orientering om arbeidets gang under opp-pussingen. Han overrakte en gave til malermester Kjar, med takk for alt han hadde gjort for kapellet. Det var han som hadde utarbeidet planen, hjulpet til med malingen og tatt ut fargene. Kjar takket for det gode samarbeidet med folk her ute og la til at det var en vanskelig oppgave å få det til slik at alle var fornøyd, men med godt samarbeide er alt mest lettere. - Så ble det overrakt blomster til bygningsmester Finn Tønnessen med takk for arbeidet han har hatt med prisoverslag osv. Blomster ble også overrakt til domorganist Siggedal for uttaking av nytt elektronisk orgel som var kommet på plass i salen til festen.

Etter sangen: "Nu la oss takke Gud ..." var det tale av sokneprest Stensager. Han takket for innbydelsen og roste folket for det fantastiske arbeidet som var lagt ned. Han nevnte at han hadde vært ute og sett for en snau uke siden, og det arbeidet som da stod igjen, hadde han aldri trodd ville bli ferdig til 17. mai, men når kvinner selv stod opp og streide, så hadde det lyktes. Han glødet seg til neste gang han kunne komme og holde gudstjeneste, og ønsket lykke til med det praktfulle verk. Han hilste med de første versene fra 1. Johs. 4.

Så var det bevertningen. Den bestod av smørte smørbrød og snakke godt. Alt var gitt av de forskjellige husnødre.

Etter maten spilte Siggedal et par nummer for oss på orgelot.

Så fikk Ousland ordet: Han gratulerte med opp-pussingen og fortalte at han var blitt så glad i dette huset, for han hadde hatt så mange rike opplevelser der. Det er i kjærlighet til dette huset at denne restaurering er blitt gjennomført. Folket her er glade i sitt kapell og vet å stelle det, og det er blitt gjort i alle år.

Gud vil møte oss i sitt hus, Han har så mye å gi oss, og Han vil vi skal komme. Lykke til med å høre Guds ord - lykke til med å bringe ut det dere har fått.

Så var det hilser fra Gunnar Spilling og Finn Tønnessen.

Spilling nevnte at det er verdifullt med et samsamfunn her ute med en samsamfunnsånd som har tilknytning til dette hus.

Etter sanger av Sangkameratene ble sangen "Løstene kan ikke svikte" sunget, og til slutt fikk Selvik ordet. Han hilste fra 2. Kor. 5-7. Han talte om troen som vi har fått i gave fra Gud, og vi hadde denne å klynge oss til. Da blir ordet ikke bare ord, men ordet blir kraft.

FRA U.S.A. - EN MILD VINTER OG VÅR.

Frykten for en mild vinter er inngrodd i en farmer som selve fedre-arven. Ikke fordi han elsker dyp snø og kulde mer enn byens barn. Han kan selv fryse på føttene, og han liker godt ikke å skuffe snø dagen lang. For sin egen komfort skulle han saktens like å ha april-varme året rundt; men han vet at hva som hender i januar og februar har stor innflytelse på hva som vil hende i juni og juli.

Trær, blomster og avling trenger vinter og snø på våre breddegrader. Snøen beskytter røtter fra følgene av dyp frost og altfor tidlig og brå tøe. Med normalt snødekke kan de tåle nesten allslags vær, men bar mark kan lede til tappebel. Om han mister halvparten av sin høy-avl fordi det ikke er noe snø som beskytter mark og eng mot frost og tøe, kan det få alvorlige økonomiske følger. Egg betyr biff, melk og smør som han kunne selge, og byens folk kjøpe. Hva som har hendt til vinteren på disse breddegrader er uforståelig. Værprofetene ergrer seg, men farmeren er bekymret.

Om vi nå tror at april og vår er like rundt hjørnet, må vi ikke glemme at mars kan bli vimsede som en sommerfugl i juni, og april kan saktens furte, hutre og fryse, likeså vel som stråle i solskinn og varme. Men vår er ikke bare april. Vår er noe helt annet. Våren kan vi høre og føle, og endelig se. Våren er reddikfrøet og tulipanblomsten, vår er de grønnblå bjørkeknopper som begynner å vise liv, og det lille glint av oranger som kan sees på pileknopper som skal bli Pussy-Willows. Vår er når trosten og staren saluterer morgengry, for senere, spre seg utover mark og eng ettersom solen stiger på april-himmelen. En frostnatt kan ennå komme og erobre en dags grøde, men bakom alt hører vi tikk-takk fra naturens klokke som aldri stopper. Vi kaller det april og tror at det er det samme som vår, men for lærka er det tiden til å finne seg en ekte make, for treet er det tiden til å skyte nye knopper, blomster og nytt løv.

For oss alle betyr det nytt liv. Gjenoppstandelse, den hemmelighetsfulle evige rytme. Vi ser det hvert år, og vil fortsette å se det hvert år i fremtiden så lenge vi har sol og jord og fugl og sangfugler og en bankende puls.

80 ÅR. Oscar Olsen (Skjernøysund) var født på Lista 26. juni 1893. Da han var i 12-års alderen flyttet familien til Skjernøysund og i ung alder drog Oscar over havet til Amerika, men kom hjem igjen etter to-tre år og ble en av de drivende krefter innen Stjernøys Kristelige Ungdomsforening. Det var i denne tid da kapellet ble bygd, men Oscar var mer interessert i selve ungdomsforeningen; i særdeleshet sang og musikk. Han var styremedlem av ungdomsforeningen i flere år, og fungerte ofte som organist ved julefester, møter og andre tilstillinger. Han dannet og var dirigent for ungdomsforeningens sangkor som da bestod av 25 - 30 sangere. Han var en primus-motor, elsket Skjernøya, ungdomsforeningen, sangkoret og hele folket. Men Oscar måtte leve. Laks og lyr var dårlig betalt. Noe annet slags arbeid var uoppdrivelig, og utpå våren 1920 gikk turen over Elånyra igjen, tilbake til America, hvor han har oppholdt seg siden. Høsten 1920 giftet han seg med Martha Pedersen, datter til August og Inger Pedersen (Skjernøysund). Oscars yrke har alltid vært i bygningsfaget, først som snekker, senere formann og endelig som bygningsmester. Hans hobby har i alle år vært den Lutherske Kirke, sang og musikk. I mange år var han medlem av menighetsrådet i den Lutherske Frikirke, 66st street, Brooklyn, hvor han ofte fungerte som vikar organist. I en årrekke var han også styremedlem av det Norske Gamelhjem i Brooklyn og nedla et stort arbeid her. I all denne travelheten kunne han aldri glemme gode gamle Skjernøya og var hjemme på besøk i 1947, 1954 og 1968 og er en ivrig leser av Skjernøya-

posten. Den 28. juni kan han feire sin 80 års dag og vi alle gratulerer med dagen og ønsker han en lykkelig og velsignet livsaften. Oscar har forlenget trukket seg tilbake fra aktivt arbeid og hans tid er begrenset til ørølet i deres koselige hjem i Flatbush, Brooklyn.

I POSTKASSEN.

I et brev fra Quimby, Iowa forteller fru Berthaide Johnson (født Pederson) at hun reiste til America i 1909. Hun giftet seg herover og sammen med sin mann kjøpte en farm i Iowa som de har drevet i mange år. De har nå forlenget trukket seg tilbake fra aktiv farming og lever som pensjonister der i Mid-Vesten. Vi takker Berthaide for brevet og den storartede gave hun sendte til Skjærnyposten.

IN MEMORIAM.

Therese Syvertsen avgikk ved døden torsdag 15. februar 1973, etter et lengere sykelsie. Sørgegudstjeneste ble avholdt i Trefoldighetskirken 4th Ave. og 46st. street, Brooklyn N.Y. søndag den 18. februar kl. 4 em. under overveldende stor deltagelse. Kirkekor, organist, solist og begge kirkens prester, pastor Oftedal og pastor Maekstad deltok ved gudstjenesten. Therese kom til America i ung alder. I 1929 giftet hun seg med Syvert Syvertsen. Vielsen fant sted i Trefoldighetskirken hvor de begge har vært tilknyttet og nedlagt et stort arbeid i alle disse år. Therese var særlig interessert i kirkens misjonsarbeid hvor hun virket som leder i mange år. Hun var også medlem av kirkekor og strengebandet. Dypt vil hun bli savnet av sin mann Syvert, deres datter Anna May, sønnen Henry, sin bror Alf og mange, mange venner.

VI HØRER:

..... et Willy Hille har trukket seg tilbake fra aktivt arbeid og lever nå som pensjonist i sitt hjem i Lellmore N.Y. hvor han pusler med tomater og tulipaner og bygger skip på flåske.

..... at Alf og Irene Salvesen setter kursen mot nord for å feire sommeren på deres eiendom på Ytre Farestad.

..... at godseier Syvert Syvertsen blir også å finne på sin eiendom i Rosnes i sommerens løp. Og der blir nok fisketurer til Studehåla, Smørsteinen, Røykstua og kanskje en sviptur til Lidtfjer i blandt.

..... at Ella Erlendsen (spåt Steffensen) sammen med sin datter Nancy og to barne-barn skal feire sommeren i Oslo og Skjærnøya. Ella var alltid en populær og velkommen gjest på øya og hos onkel Otto i sin grønne ungdom.

DET LUNE HJØRNET.

Doktorens: De burde drikke litt koldt vann hver morgen!

Pasientens: Ja, hr. doktor, jeg gjør jo det også, men min kone kaller det kaffe.

Hun: Hvorfor lar du någegrinda stå åpen?

Han: Jo, så knoppene kan springe ut.

17. mai (Frr s. 2)

IN MEMORIAM.

I Bergstø nøtte guttemusikken opp, og med full musikk i spissen gikk toget til kapellet og da var det nok nærere 300 mennesker med. Her spilte musikken Fedrelandssangen og Evert Knutsen la ned krans ved minnesteinen over de falne fra krigen. Deretter var det gudstjeneste ved sokneprest Stensager og bevertning etterpå.

Så kom turen til idrettslekene for barna, mens brus, is og sjokoladesalget gikk strykenne. De eldre satt og prata og koste seg i sola, eller var med i skytekonkurranse på skolehuset. Det ble prestert en veldig god skyting og 5 mann fikk 50 poeng av 50 mulige. De var Asmund Vinje, Ivar Syrdehl, Leif Jenssen, Henning Jenssen og Reidar Ragen. Omskytingen vant Asmund Vinje. Også damene deltok og her vant Nora Christensen med Anna Solheim på 2. plass og Kirsten Jenssen på 3. plass. Premieutdelingen var på kapellet, og etter den var en alle tiders 17. mai slutt. --

LANDET VÅRT.

Vi eier et land her i norden.
Et land som vi kaller vårt.
Det er ikke best på jorden,
men karrigt og villt og hårdt.

Her er det at vindene suser
og synger om landet så titt.
Og storhavet endeløst bruser,
mot fjellens hårde granitt.

Her jager det stormer fra polen,
som flerrer den snøtunge sky,
i isnatt og grålys, til solen
stiger opp over landet påny.

Da våkner det opp og det skinner.
Men almakten ligger på lur,
og alltid advarer og minner
om landets ekstreme natur.

Vi eier det vekslende landet,
den kalde og syrike kyst.
Og vi ønsker oss ikke et annet.
Til Norge står all vår lyst.

Ja, her er det sted vi vil bygge
vårt hjem, ved den kjente strand.
Og her er det land vi vil trygge.
Norge - vårt fedreland.

K. G.

Lydia Tørresen døde på Mandal Fjellheim den 26/3, etter mange års sykepleie. Hun har bodd hjemme på øya hele tiden så nær som det siste halve året, og hun ble trofast pleid av sin mann Tørres. Ikke lenge før sin død fikk hun oppleve å feire deres guldbryllupsdag. Lydia var en god kvinne som ville alle mennesker vel. Det var et slag for henne da sykdommen rammet henne for over tyve år siden, men hun mistet aldri sitt gode humør. Hun kunne ikke snakke meget, men smilet var alltid det gode varme. Evert år ble 17. mai-toget lagt forbi hennes vindu, hvor hun satt og vinket til oss. Hun var meget kjær og vil bli savnet av folk her ute. Først er det at hun har fått lov til å flytte hjem til Gud.

1. påskedag flyttet en av øyas gamle veteraner fra oss. Edvard P. Berge døde den 22/4, like stille som han hadde levd. Han ble vel 90 år gammel og var til da øyas eldste. Han var født på Skogøya, men flyttet til Skjerna-øya som ung hvor han kjøpte gården i Bergneset. Han var en staut skikkelse, som ble sett opp til av folk.

Den 19/6 er det 20 år siden Rosnesbrua ble åpnet. Det var et stort framskritt i de dager, og ved det var en stor årsak blandt Rosnesfolk blitt realisert. Å være berømt til båt hver gang en skulle over til Farestad, var svært tungvint. Det var også et stort økonomisk løst da det ikke alltid var så flust med kontanter blandt folk. Det ble samlet inn penger på hele øya og kommunen ydet også sitt bidrag. Så vidt erindres var kostnaden på onlag kr. 14.000. Men Rosnesfolk gjorde også nye arbeide på dugnad. Brua var til å begynne med helt i privat regi, men senere har kommunen overtatt vedlikeholdsarbeidet. Det var som sagt et stort framskritt og den har tjent oss bra til denne dag. Men forholdene er jo etterhvert blitt slik

at alle krever bedre kommunika-
sjon. Bilveg til døra er faktisk
blitt et alment krav, og vi kan
jo la dette stå som en framtids-
visjon.

SMÅNYTT FRA ØYA.

Skjernøyas Vel hadde årsmøte
den 7/4. Vanlige årsmøtesaker
ble behandlet.

Det ble holdt utlodning over
en hagobenk og flere par bil-
kjettinger, for å få litt pen-
ger inn i kassa.

Ut av styret gikk Hålfriid Berge,
Ytre Farestad, Ragnhild Knutsen,
Skjernøysund og Asmund Vinje,
Dyrstad. Sictnevnte ble gjen-
valgt og for Skj.sund kom Evert
Knutsen inn og Ellen Lentsen
for Y. Farestad. For øvrig be-
står styret av: Norman Vågsvoll,
Rosnes, Henning Jenssen, N. Fares-
stad, Edgar Berge, Berge og Tom
Abrahamsen, Valvik. Henning Jens-
sen ble gjenvalgt til formann.

Skjernøy Handelslag hadde årsmøte
den 13/3. Ut av styret gikk Gut-
torm Jenssen og Laila Gabrielsen
og inn kom Harry Bentsen og
Kjellaug Jacobsen. Fra før sit-
ter Ingolf Larsen og Olga Berge.
Harry Bentsen er blitt valgt
til formann.

Forretningen har hatt en omset-
ning på kr. 450.000 siste år.
Det er en økning på ca. 8%.
Det ble delt ut 2% til aksje-
haverne. Forretningen går ganske
bra, men den trenger en del ny-
anskaffelser og reparasjoner.
Ny forretning hadde jo vært det
beste, men det blir et stort
økonomisk løft.

Betjeningen har vært, foruten
bestyreren Frits Herstad, vek-
selvis Ruth Dyrstad og Kari
Tødersen.

I årets første måneder er det
kommet en hel rekke nye verdens-
borgere til øya, så folketallet
øker ganske raskt.

I tillegg til den vi nevnte i
ferrige nr. kan vi få gratulere

Lise og Evert Knutsen, Skj.sund
med en gutt. Videre Bjørg og
Per Fasselund, N. Farestad også
med en gutt. Solveig og John
Abrahamsen, Dyrstad med en jente.
Nora og Eilif Christensen, Val-
vik med en gutt. Og til slutt
Jorunn og Tom Abrahamsen, Valvik
med en jente. Vi gratulerer
santlige hjerteligst.

Vår medarbeider Norvald Jenssen
har gått bort og giftet seg med
jenta i nabohuset, Liv Brit
Larsen. Bryllupet fant sted 14.
april og ble feiret i hennes
hjem her på Skjernøy. Vielsen
foregikk i Mandals kirke. Det
står i sangen: "Lar deg å elske
de nære ting ..." Det er så søtt.
Norvald trengte ikke gå lenger
enn til nabohuset for å finne
sin rette, mens andre flyr vidt
omkring og uten å oppnå noen
ting... Vi oppfordrer ungdommen
her ute til først å se etter
i nabohuset når de er rundt for
å finne seg en partner.
Vi vil gratulere paret på det
hjerteligste og vi ønsker dem
en lang og lys fremtid. De er
nå bosatt på Sånum, men deres
høyeste ønske er å få komme til-
bake til Skjernøya og bosette
seg der.

Videre vil vi på det hjerteligste
få gratulere Knut Bernhard Knut-
sen og Mildrid Morsund som
giftet seg lørdag 5. mai. Bryll-
upet fant sted i hans hjem i
Skjernøysund. Knut Bernhard som
seiler som overstyrmann har tatt
sin brud med på bryllupsreise
ut på det store hav.

75 år.

Den 20/5 feiret lærer Georg Berge
75 år. Georg Berge vil være
kjent som vår lærer fra mange,
mange år tilbake og det er en
ganske anseelig mengde som har
fått sin barnelørdom gjennom
han. Han begynte sin lærergjer-
ning i 1924, da han løste av
lærer Thobiassen og holdt på
fram til omkring 1960 da han
gikk av på pensjon.
For mange år siden kjøpte han
jord og bygde hus ut mot Berge-

neset på østsiden og har siden bodd der. Han har alltid hatt interesse for jord- og hagebruk og har også plantet utskillig skog. Georg har i den senere tid ikke vært så helt sprekk til helse, men han er fremdeles å se ute. Vi gratulerer så hjertelig med dagen som var, og ønsker alt godt i tida framover.

Vi vil også gratulere Bent Oftenes som fyller 75 år den 10. juni. Han kommer opprinnelig fra Søgne, men flyttet til Rosnes i 1947 hvor han har drevet gårdbruk og fiske. Han har nå i store trekk lagt årene inn. Vi gratulerer hjertelig med dagen.

La oss samtidig også få gratulere Eugen Walvik som fylte 87 år den 2. mai. Han har fått æren av å være Skjernøyas eldste og er fremdeles rask og rørig.

R/K "Ambassador Bay" har forlatt sin stasjon her på øya og er dradd til Sjetland hvor den skal ligge stasjonert i sommer. Der lå den også i fjor sommer, og da var det utrykning nesten hver dag. Det har vært stille for den her på øya i vinter, bare noen mindre utrykninger. Kanskje det er siste gangen vi får se skøyta her, da det er snakk om at den skal til Finnmarkskysten til vinteren. I så tilfelle vil det bli stasjonert en av de ganske nye krysserne her, som nå er under bygging. Disse er ca. 7 fot mindre enn "Ambassador Bay".

Reidar Jonsson driver stadig større og større i sitt jordbruk. Maskinene blir for små, så han har flytt mye på leie hjelp. Men her om dagen kom han hjem med en stor traktor, så nå klarer han mye av arbeidet selv. Særlig til opplysning av jordene er denne til stor nytte.

Reidar driver også med hester og har hele to stykker på stallen. (Den ene eies for øvrig av hans nevø Roald Larsen). Og så hendte det skjeldne, som vi lurte

på om han skjeld på Skjernøya før? At Reidars hest gikk hen og fikk et fyll. Vi syntes dette var veldig festlig og vi gratulerte hesten på det hjerteligste.

Valviksvingen ved kapellet er utbedret og gjort noe bredere. Det har hjulpet en del, men den er fremdeles ikke så bra som den burde være.

Betty og Reidar Hagen har fått tillatelse til å bygge hus på Stornøya på Dyrsted og grunnarbeidet er nå i full gang.

Ennå er ikke alle jonsvikiinger døde. - Tilfelig i april var Johan Dyrsted en tur med motorbåten ute til Førøy. Han fortskyde båten og tok en tur i land. Da han kom tilbake lå båten og drev ca. 150 m. fra land. For Johan var ikke tapt bak en vogn. Beslutt kastet han klærne og hoppet uti, og etter en god svømmetur nådde han ut til båten og kom seg ombord. Flott gjort av en 68-åring.

Ennå en gang er reguleringsplanen vedtatt i bygningsrådet, i det der er tatt hensyn til en del innkomne protester. Den står nå for tur til å bli behandlet i bystyret.

For en tid siden fikk vi se Knut Bernhard Knutsen på TV-skjermen i et Erik Bye show. Det var i forbindelse med overrekkelsen av 4. premie i Neptunløpen 1972, og Knut Bernhard møtte som representant for sin båt "Anne Mildred Drøvig".

Just før bladet går i 'trykken' får vi melding om at Arne Kristian Pedersen, Skjernøysund og Tove Tragde, Drammen har giftet seg. De skal bo i Skjernøysund og grunnarbeidene med deres nye hus er i full gang. Vi gratulerer. Vi vil samtidig få benytte anledningen til å ønske fru Tove velkommen til Skjernøya.

Var været uvanlig mildt og fint i vinter, så fulgte ikke april og mai opp. Det var til dels frostnetter, surt og kaldt i hele april. Vokstereen, som var kommet

långt, stagnerte ganske mye. Første halvdel av mai var også elendig, surt og kaldt med mye regn og ruskevær. Men det er altså det med mai kulde ... Men omslaget kom altså den 17. og siden har vi hatt mange ganske fine dager. Så sommeren svikter oss nok ikke i år heller ...

Vi hører at Theo. Pedersen har lagt ut på sin årlige tur til U.S.A.

at Inger Lise Anensen, som har vært i Statene siden i fjor høst ventes hjem i løpet av juni.

at Clara Lima, som i over 20 år har drevet som misjonær sammen med sin søster Gudrun ute på Borneo, har avlagt et besøk på øya, på vei ut til Borneo.

at flere amerikanere også i år ventes å besøke sin barndomsøy.

at Peder Walvik har boret etter vann og funnet rikelige mengder på omkring 37 meters dyp.

at Arne Kristian Pedersen også har boret og funnet vann på omtrent samme dybde.

Det var i krigens tid.

Vi har foreløpig sluttet av denne serien, men vil gjerne oppfordre dere som har en historie til å komme med den. Særlig de noe eldre har sikkert en opplevelse fra krigens dager, som det kunne være interessant å dele med oss andre, det være seg humoristisk eller dramatisk.

Skjernøyfolk som var andre steder under krigen har sikkert også noen spennende opplevelser som vi gjerne ville høre, enten fra sjø eller land. Vi har gjengitt en slik historie tidligere (nr. 1-72), samt Jacob Abrahamsens historie "Flukten til England", og vi tar så gjerne i mot flere.

Til slutt vil vi gjerne få minne den oppvoksende slekt om at Skjernøya hadde to falne under siste krig: Trygve Kristensen som falt på Odderøya i krigens aller første tid, og Norvald Jenssen som krigsforliste utenfor franskekysten i 1941.

Videre hadde Skjernøya tre stykker som var med i hjemmefronten, nemlig: German Gabrielsen, Edgar Berge og Rasmus Rosnæs. De to førstnevnte ble tatt og fikk lange opphold i tyske konsentrasjonsleire og det var et under at de kom tilbake med liv og helse i behold. Skjønt fysisk sett blir vel en mann alltid, til en viss grad, merket av slikt for lavet. Vi kan også nevne at flere Skjernøyfolk tjenestegjorde i de amerikanske væpnede styrker og at Skjernøya hadde 13 sjøfolk som seilte ute under krigen. Vi minner om dette for at dere unge skal se at noen må være villige til å ofre noe når fedrelandet er i fare. Som det så treffende står på minnestøtten: Noen måtte dø for at vi skulle leve.

Så setter vi punktum for denne gang og ønsker alle våre lesere en riktig god sommer